

# **Podstawowe informacje o technologii Java Persistence API**

na podstawie

<https://docs.oracle.com/javaee/7/JEETT.pdf>

## **Programowanie komponentowe 4**

# 1. Klasy typu Entity

**Obiekt typu Entity (encja)** jest lekkim obiektem należącym do **obiektowego modelu danych**.

Zazwyczaj **obiekt typu Entity reprezentuje tabelę w relacyjnej bazie** danych, a każde wystąpienie tego obiektu odpowiada wierszowi w tej tabeli.

Podstawowym artefaktem programowania jest klasa typu Entity, chociaż mogą one korzystać z klas pomocników.

**Stan obiektu typu Entity** jest reprezentowany przez atrybuty lub właściwości tego obiektu.

Te pola lub właściwości wykorzystują adnotacje mapowania obiektowo-relacyjnego do mapowania encji oraz powiązań między encjami, do danych relacyjnych w relacyjnej bazie danych.

## Przykład - kod klasy **Produkt1** (konstruktor bezparametrowy – jako obowiązkowy, jest konstruktorem domyślnym)

```
package warstwa_biznesowa.entity;
```

```
import java.io.Serializable;  
import javax.persistence.Entity;  
import javax.persistence.GeneratedValue;  
import javax.persistence.GenerationType;  
import javax.persistence.Id;
```

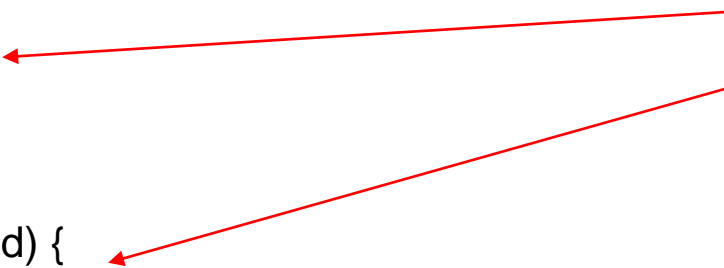
### **@Entity**

```
public class Produkt1 implements Serializable {  
    private static final long serialVersionUID = 1L;  
    @Id  
    @GeneratedValue(strategy = GenerationType.AUTO)  
    private Long id;
```

```
public Long getId() {  
    return id;  
}
```

```
public void setId(Long id) {  
    this.id = id;  
}
```

Obowiązkowe  
metody typu  
get i set



## @Override

### public int hashCode() {

```
int hash = 0;
hash += (id != null ? id.hashCode() : 0);
return hash;
```

```
}
```

## @Override

### public boolean equals(Object object) {

```
// TODO: Warning - this method won't work in the case the id fields are not set
if (!(object instanceof Produkt1)) {
    return false;
```

```
}
```

```
Produkt1 other = (Produkt1) object;
```

```
if ((this.id == null && other.id != null) || (this.id != null && !this.id.equals(other.id))) {
    return false;
```

```
}
```

```
return true;
```

```
}
```

## @Override

### public String toString() {

```
return „warstwa_biznesowa.entity.Produkt1[ id=" + id + " ]";
```

```
}
```

```
}
```

## 1.1. Wymagania dla klas typu Entity

- 1) Klasa musi posiadać adnotację typu **javax.persistence.Entity**.
- 2) Klasa musi mieć bezparametrowy konstruktor typu **public** lub typu **protected**, oprócz innych konstruktorów.
- 3) Klasa **nie może być zadeklarowana jako final**. Żadne metody lub atrybuty utrwalane nie mogą być deklarowane jako **final**.
- 4) Jeśli instancja klasy typu Entity jest przekazywana jako parametr metod zadeklarowanych w zdalnym biznesowym interfejsie, **musi implementować interfejs typu Serializable**.
- 5) Klasy typu Entity mogą być następcami klas typu Entity oraz zwykłych klas, następcami klas typu Entity mogą być zwykłe klasy.
- 6) Atrybuty klas typu Entity, przeznaczone do utrwalania powinny być typu **private, protected, lub package-private** i mogą być dostępne tylko za pomocą **publicznych metod dostępu**. Inne obiekty mogą korzystać z wartości tych atrybutów za pomocą tych metod dostępu lub metod biznesowych.

# 1.2. Pola i właściwości klas typu Entity utrwalane w bazie danych

## Typy utrwalanych atrybutów klas typu Entity

- proste typy języka Java
- `java.lang.String`
- Inne typy serializowane typy danych:
  - dane oparte na prostych typach danych
  - `java.math.BigInteger`
  - `java.math.BigDecimal`
  - `java.util.Date`
  - `java.util.Calendar`
  - `java.sql.Date`
  - `java.sql.Time`
  - `java.sql.Timestamp`
  - seializowane typy danych zdefiniowane przez użytkownika
  - `byte[]`
  - `Byte[]`
  - `char[]`
  - `Character[]`
- typy wyliczeniowe
- inne encje lub kolekcje encji
- klasy wbudowane

## 1.2.1. Atrybuty klas typu Entity utrwalane w bazie danych

1. Atrybuty klas typu Entity **bez adnotacji** `javax.persistence.Transient` lub `Transient` są utrwalane w bazie danych
2. Atrybuty jako instancje klas typu Entity z adnotacjami mapowania obiektowo-relacyjnego są utrwalane w bazie danych za pomocą **kluczy obcych** odpowiadających kluczom głównym tych powiązanych instancji klas typu Entity, zmapowanych do odpowiednich krotek w tabelach.

## 1.2.2. Metody dostępu do utrwalanych atrybutów klas typu Entity wg 1.2.1

- 1) Wymagane są metody dostępu zdefiniowane wg ustalonego standardu:

Atrybut utrwalany o nazwie **property** w klasie typu Entity jest typu **Type**.

**Type property;**

Wtedy metody dostępu w klasie typu Entity są następujące:

**Type getProperty()**

**void setProperty(Type type)**

- 2) Wyjątkiem są atrybuty typu Boolean:

Boolean property;

**Type isProperty()** zamiast **Type getProperty()**



## 1.2.3. Użycie kolekcji w definicji atrybutów i metod dostępu w klasach typu Entity

1. Do utrwalania atrybutów typu kolekcje należy używać kolekcji Javy:

■ `java.util.Collection`, ■ `java.util.Set`, ■ `java.util.List` ■ `java.util.Map`

2. Używa się również typy generyczne do zdefiniowania elementów tych kolekcji

@Entity

```
public class Person {
```

```
.....
```

```
    Set<PhoneNumber> phoneNumbers;
```

```
    public Set<PhoneNumber> getPhoneNumbers() { ... }
```

```
    public void setPhoneNumbers(Set<PhoneNumber>) { ... }
```

```
.....}
```

3. W przypadku określania, czy atrybut typu kolekcja ma być mapowany w trybie

**eager** (zawsze), gdzie domyślnym trybem jest **lazy** (tylko, gdy nastąpiły zmiany),

należy zdefiniować wykorzystując adnotację **@ElementCollection** oraz stałe **LAZY**

lub **EAGER** typu **javax.persistence.FetchType**:

@Entity

```
public class Person {
```

```
...
```

```
    @ElementCollection(fetch=EAGER)
```

```
    protected Set<String> nickname = new HashSet();
```

```
.....}
```

## 1.2.4 Walidacja utrwalanych atrybutów i metod dostępu

- Api Javy do procesu walidacji typu **Bean Validation** wprowadza mechanizm do walidacji danych aplikacji. Proces Bean Validation jest zintegrowany z kontenerami Java EE, pozwalając na taką samą logikę walidacji w każdej z warstw aplikacji typu enterprise.
- Ograniczenia procesu **Bean Validation** mogą być zastosowane do utrwalanych klas typu Entity, wbudowanych klas i klas bazowych. Domyślnie, podczas tranzakcji, automatycznie wykonywana jest walidacja na utrwalanych atrybutach Encji lub metodach, z wykorzystaniem ograniczeń procesu Bean Validation - natychmiast po zdarzeniach cyklu życia PrePersist (utrwalanie), PreUpdate (modyfikacja), i PreRemove (usuwanie).
- Definiowanie ograniczeń dla procesu Bean Validation wykonuje się za pomocą **adnotacji** zastosowanych do atrybutów lub metod dostępu klasy typu Entity.

## 1.2.4 (cd) Walidacja utrwalanych atrybutów i metod dostępu – rola ograniczeń

- Proces Bean Validation wprowadza zbiór **ograniczeń domyślnych** oraz ograniczeń **zdefiniowanych przez programistę**.
- Te ograniczenia są specyficzną kombinacją domyślnych ograniczeń oraz nowych ograniczeń, których brakuje w domyślnych. Każde ograniczenie jest związane z jedną z klas walidacji, która dokonuje walidacji atrybutów lub metod dostępu. **Ograniczenia wprowadzone przez programistę muszą być realizowane przez odpowiednią klasę walidacji.**
- Ograniczenia procesu Bean Validation są zastosowane do utrwalanych atrybutów i metod dostępu do atrybutów utrwalanego obiektu typu Entity. Kiedy dodawane są ograniczenia walidacji, używa się takiej samej strategii jak dla utrwalanych klas - proces walidacji jest dodawany do nich za pomocą **adnotacji wyrażających ograniczenia walidacji**. Jeśli klasa używa metod dostępu, ograniczenia są dostarczane do metod typu **get**.

## 1.2.4 (cd) Walidacja utrwalanych atrybutów i metod dostępu – rola ograniczeń (przykłady)

```
@Entity
public class Contact implements Serializable {
    @Id
    @GeneratedValue(strategy = GenerationType.AUTO)
    private Long id;
```

```
@NotNull
protected String firstName;
```

```
@Pattern(regexp = "[a-z0-9!#$%&'*/=?^_`{|}~-]+(?:\\. "[a-z0-9!#$%&'*/=?^_`{|}~-]+)*@"+
"(?:[a-z0-9](?:[a-z0-9-]*[a-z0-9])?\\.)+[a-z0-9]" + "(?:[a-z0-9-]*[a-z0-9])?",message =
"{invalid.email}")
protected String email;
```

```
@Pattern(regexp = "^\\((?\\d{3})\\)?[- ]?(?\\d{3})[- ]?(?\\d{4})$",message = "{invalid.phonenumber}")
protected String mobilePhone;
```

```
@Pattern(regexp = "^\\((?\\d{3})\\)?[- ]?(?\\d{3})[- ]?(?\\d{4})$",message = "{invalid.phonenumber}")
protected String homePhone;
```

```
@Temporal(javax.persistence.TemporalType.DATE)
```

```
@Past
protected Date birthday; }
```

## 1.2.4 (cd) Walidacja utrwalanych atrybutów i metod dostępu – rola ograniczeń (wyjaśnienie przykładów)

Komentarz do ograniczeń walidacji z poprzedniego slajdu:

- Adnotacja **@NotNull** na atrybucie *firstName* precyfuje, że te wartości tego atrybutu muszą być różne od wartości **null**:
  - jeśli nowy obiekt typu *Contact* jest tworzony, gdzie *firstName* nie jest inicjowany, wtedy generowany jest błąd walidacji.
  - jeśli obiekt typu *Contact* jest modyfikowany i wartość atrybutu *firstName* ma wartość **null**, generowany jest błąd walidacji.
- Wartość atrybutu *email* jest walidowana za pomocą nadanego wzorca walidacji z wykorzystaniem adnotacji **@Pattern**. Do walidacji zdefiniowano wyrażenie wzorcowe za pomocą łańcucha regularnego – w przypadku różnic generowany jest błąd walidacji. Podobnie są walidowane wartości atrybutów *homePhone* i *mobilePhone* z wykorzystaniem adnotacji **@Pattern**. Wzorzec walidacji, zdefiniowany za pomocą łańcuchów regularnych, ma 10 znaczących cyfr numeru telefonu w formacie USA i Kanada jako (xxx) xxx-xxxx
- Atrybut *birthday* musi zawierać datę z okresu przeszłego, co wynika z zastosowanej adnotacji **@Past**

# 1.3 Klucze główne w klasach typu Entity

Każdy obiekt typu Entity musi mieć unikatową wartość klucza głównego. Unikatowa wartość klucza głównego umożliwia identyfikację obiektu typu **Entity**. Ten obiekt może mieć prosty lub złożony typ klucza głównego:

- 1) **Prosty** typ klucza głównego jest definiowany za pomocą adnotacji **javax.persistence.Id** jako atrybut lub metody dostępu.
- 2) **Złożony** typ klucza głównego jest wtedy, gdy składa się z kilku atrybutów, które odpowiadają zbiorowi utrwalanych atrybutów i metod dostępu lub jako klasa. Złożone klucze główne są oznaczane za pomocą adnotacji **javax.persistence.EmbeddedId** i **javax.persistence.IdClass**.

**Typy klucza** głównego prostego lub złożonego lub metod dostępu klucza prostego lub złożonego:

- Java primitive types
- Java primitive wrapper types
- java.lang.String
- java.util.Date (typ temporal musi być typu DATE)
- java.sql.Date
- java.math.BigDecimal
- java.math.BigInteger

## 1.3 Klucze główne w klasach typu Entity - wymagania (cd)

Typy zmiennoprzecinkowe nigdy nie mogą być użyte jako klucze główne. Tylko typy całkowitoliczbowe są odpowiednie do definicji klucza głównego.

### Wymagania stawiane typom kluczy głównych:

- 1) dostęp typu **public**.
  - 2) metody dostępu w klasie użytej jako klucz główny muszą publicznymi metodami, jeśli muszą być wywołane od klucza głównego.
  - 3) publiczny domyślny konstruktor.
  - 4) klasa klucza głównego musi implementować metody **hashCode()** i **equals(Object other)**.
- 1) Klasa musi być serializowana.
  - 2) Kompozytowy klucz główny musi być reprezentowany i mapowany przez wiele atrybutów lub metod dostępu klasy typu Entity lub musi być reprezentowany i mapowany jako wbudowana klasa.
  - 3) Jeśli klasa klucza głównego jest mapowana do wielu atrybutów lub metod dostępu klasy typu Entity, nazwy i typy atrybutów lub metod dostępu klucza głównego muszą wskazywać rodzaj klasy typu Entity

## 1.3 (cd) Klucze główne w klasach typu Entity - przykład

```
public final class LineItemKey implements Serializable {  
private Integer customerOrder;  
private int itemId;  
public LineItemKey() {}  
public LineItemKey(Integer order, int itemId) {  
    this.setCustomerOrder(order);  
    this.setItemId(itemId);  
}  
@Override  
public int hashCode() {  
    return ((this.getCustomerOrder() == null ? 0 : this.getCustomerOrder().hashCode()) ^ ((int) this.getItemId()));  
}  
@Override  
public boolean equals(Object otherOb) {  
    if (this == otherOb)  
        return true;  
    if (!(otherOb instanceof LineItemKey))  
        return false;  
    LineItemKey other = (LineItemKey) otherOb;  
    return ((this.getCustomerOrder() == null  
        ? other.getCustomerOrder() == null : this.getCustomerOrder().equals(other.getCustomerOrder()))  
        && (this.getItemId() == other.getItemId()));  
}  
@Override  
public String toString() {  
    return "" + getCustomerOrder() + "-" + getItemId();  
}  
/* Getters and setters */ }
```



# 1.4 Liczność relacji dla klas typu Entity

## Typy liczności relacji:

- 1) **One-to-one**: Każdy obiekt typu Entity jest powiązany tylko z jednym obiektem typu Entity.
- 2) Relacja One-to-one używa adnotacji `javax.persistence.OneToOne` dla atrybutu lub metody dostępu reprezentujących relację.
- 3) **One-to-many**: jeden obiekt typu Entity jest powiązany z wieloma obiektami typu Entity. Np rachunek ma wiele pozycji. Relacja One-to-many używa adnotacji `javax.persistence.OneToMany` dla atrybutu lub metody dostępu reprezentujących relację.
- 4) **Many-to-one**: Wiele obiektów typu Entity jest powiązanych tylko z jednym obiektem typu Entity. Ta liczność jest przeciwna do relacji one-to-many. W przykładzie jedna pozycja rachunku jest powiązana tylko z jednym rachunkiem. Relacja **Many-to-one** jest definiowana za pomocą adnotacji `javax.persistence.ManyToOne` dla atrybutu lub metody dostępu reprezentujących relację.
- 5) **Many-to-many**: Wiele obiektów typu Entity jest powiązanych z wieloma obiektami typu Entity. Np każdy kurs ma wielu studentów, a każdy student ma wiele kursów. Relacja **Many-to-many** używa adnotację `javax.persistence.ManyToMany` dla atrybutu lub metody dostępu reprezentujących relację.

# 1.5. Kierunek relacji między obiektami typu Entity

## 1.5.1 Dwukierunkowa relacja

W dwukierunkowej relacji (**bidirectional**), każda encja ma atrybut lub metody dostępu reprezentujące powiązanie z inną encją (implementowane za pomocą referencji do tej encji) – dzięki temu instancja klasy typu Entity ma dostęp do metod obiektu powiązanego za pomocą referencji. Np jeśli rachunek (**Order**) zna swoje pozycje (**LineItem**), to każda pozycja rachunku (**LineItem**) zna swój rachunek (**Order**).

### Właściwości dwukierunkowej relacji

- 1) Przeciwna strona relacji dwukierunkowej jest powiązana ze stroną właściciela relacji za pomocą atrybutu **mappedBy** relacji oznaczonej za pomocą adnotacji **@OneToOne**, **@OneToMany**, lub **@ManyToMany**. Element **mappedBy** posiada atrybut lub metodę dostępu do obiektu, który jest właścicielem relacji.
- 2) Strona many relacji **many-to-one** dwukierunkowej nie musi definiować elementu oznaczonego przez **mappedBy**. Strona many jest stroną właściciela relacji.
- 3) W dwukierunkowej relacji one-to-one, strona właściciela i strona przeciwna mają implementację relacji w postaci klucza głównego strony przeciwnej
- 4) W dwukierunkowej relacji **many-to-many**, każda strona jest właścicielem relacji.

## 1.5. (cd) Kierunek relacji między obiektami typu Entity

### 1.5.2 Jednokierunkowe relacje

Tylko jedna encja, jako strona relacji, ma atrybut lub metodę dostępu umożliwiającą dostęp do strony przeciwnej. Np. pozycja (**LineItem**) rachunku (**Order**) ma atrybut relacji, które identyfikuje produkt (**Product**), ale **Product** nie ma atrybutu lub metody dostępu do encji **LineItem** (**LineItem** „zna” **Product**, ale **Product** „nie zna” encji **LineItem**).

### 1.5.3 Zapytania i kierunek relacji

**Java Persistence query language** i **API** zapytań obiektowych często korzysta z powiązań między encjami. Kierunek relacji określa, kiedy pytanie może nawigować z jednej encji do drugiej. Np zapytanie może nawigować z encji **LineItem** do encji **Product**, jednak przeciwnej nawigacji nie można zrealizować. Natomiast encja **Order** i encje **LineItem** mogą nawigować w obu kierunkach.

# 1.5. (cd) Kierunek relacji między obiektami typu Entity

## 1.5.4 Operacje kaskadowe i powiązania między encjami

Encje, które używają relacji, są często uzależnione od istnienia encji, należących do relacji.

Np. **LineItem** jest częścią encji **Order** – jeśli **Order** zostanie usunięty, wszystkie encje **LineItem** też zostaną usunięte. Oznacza to kaskadową relację usuwania encji powiązanych.

Kaskada operacji	<i>Kaskadowe operacje na encjach: javax.persistence.CascadeType</i>
<b>ALL</b>	<code>cascade={DETACH, MERGE, PERSIST, REFRESH, REMOVE}</code>
<b>DETACH</b>	Jeśli encja główna jest wyłączona z kontekstu trwałości, również powiązane z nią encje są wyłączone
<b>MERGE</b>	Encja główna i z nią powiązane są połączone w kontekście trwałości
<b>PERSIST</b>	Encja główna i z nią powiązane są utrwalane w kontekście trwałości
<b>REFRESH</b>	Encja główna i z nią powiązane są odświeżane w kontekście trwałości
<b>REMOVE</b>	Encja główna i z nią powiązane są usuwane w kontekście trwałości

Kaskadowe relacje usuwania są zdefiniowane za pomocą atrybutu **cascade=REMOVE** adnotacji **@OneToOne** i **@OneToMany**.

Np: `@OneToMany(cascade=REMOVE, mappedBy="order")`  
`public Set<LineItem> getItems() { return items; }`

# 1.5. (cd) Kierunek relacji między obiektami typu Entity

## 1.5.5. Usuwanie tzw „sierot w relacjach”

- Kiedy docelowa encja jest w relacjach **@OneToMany** i **@OneToOne**, często nie jest możliwe kaskadowe usuwanie docelowej encji. Takie encje są określane jako "orphans" (sierota).
- Wtedy dodaje się specjalny atrybut **orphanRemoval** do adnotacji relacji **@OneToMany** lub **@OneToOne**, aby uniknąć takich problemów.
- Atrybut **orphanRemoval** w adnotacjach **@OneToMany** i **@OneToOne** ma wartość logiczną i domyślnie jest ustawiona na **false**.

Np. jeśli **Order** ma wiele pozycji (**items**), i jedna z pozycji ma być usunięta, wtedy ta pozycja staje się „sierotą” przy usuwaniu. Jeśli atrybut **orphanRemoval** ma wartość **true**, wtedy encja typu **LineItem** jest usunięta z ze zbioru **items** należącym do encji typu **Order**.

Przykład kaskadowego usuwania encji typu **LineItem**, gdy usuwana jest encja **order**:

```
@OneToMany(mappedBy="order", orphanRemoval="true")  
public List<LineItem> getItems() { return items; }
```

# 1.6. Klasy „do osadzania” w klasach typu Entity

Klasy **Embeddable** są używane do reprezentowania stanu encji, ale nie mają własnej identyfikacji trwałości – inaczej niż w przypadku klas typu Entity.

Obiekty tych zagnieżdżonych klas (np. **ZipCode**) dzielą się identyfikacją z klasą typu Entity, która ma atrybut typu klasa zagnieżdżona (np. **zipCode**).

Przykład:

```
@Embeddable  
public class ZipCode {  
String zip;  
String plusFour;  
...  
}
```

Klasa „do osadzania” jest użyta przez klasę **Address** typu Entity:

```
@Entity  
public class Address {  
@Id  
protected long id  
String street1;  
String province;  
@Embedded  
ZipCode zipCode;  
String country;  
...}
```

# 1.6 Klasy „do osadzania” w klasach typu Entity

- Klasy typu Entity mogą posiadać atrybut oznaczony adnotacją **@Embedded** – jest on wtedy częścią stanu encji. Ten atrybut może być oznaczony adnotacją **@Embedded** (nazwa pakietowa: **javax.persistence.Embedded**), ale nie jest ona wymagana.
- Klasy „do osadzania” mogą używać innych klas „do osadzania” lub kolekcji takich klas lub zwykłych klas w celu reprezentowania swojego stanu.
- Klasy „do osadzania” mogą zawierać relacje do innych encji lub kolekcji encji. Jeżeli mają one takie relacje, to główną relacją jest relacja między tymi encjami lub kolekcjami tych encji i encją, która jest „właścicielem” klasy „do osadzania”.

## 2. Dziedziczenie encji

Klasy typu Entity wspierają:

- dziedziczenie,
- relacje oparte na polimorfizmie i polimorficznych zapytaniach.

Klasy typu Entity mogą dziedziczyć:

- od klas, które nie są encjami

Klasy, które nie są encjami, mogą dziedziczyć:

- od klas typu Entity.

Klasy typu Entity mogą być klasami abstrakcyjnymi oraz zwykłymi klasami



## 2. Dziedziczenie encji

### 2.1 Abstrakcyjne klasy typu Entity

Zapytania definiowane na abstrakcyjnej encji zwsze są realizowane na encji, która implementuje encję abstrakcyjną:

**@Entity**

```
public abstract class Employee {  
    @Id  
    protected Integer employeeld;  
    ...  
}
```

**@Entity**

```
public class FullTimeEmployee extends Employee {  
    protected Integer salary;  
    ...  
}
```

**@Entity**

```
public class PartTimeEmployee extends Employee {  
    protected Float hourlyWage;  
}
```

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### 2.2 Mapowanie klas bazowych

Klasa bazowa nie jest typu Entity, ale jest zdefiniowana za pomocą adnotacji `javax.persistence.MappedSuperclass`:

**@MappedSuperclass**

```
public class Employee {  
    @Id  
    protected Integer employeeld;  
    ...  
}
```

**@Entity**

```
public class FullTimeEmployee extends Employee {  
    protected Integer salary;  
    ...  
}
```

**@Entity**

```
public class PartTimeEmployee extends Employee {  
    protected Float hourlyWage;  
    ...  
}
```

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### 2.2. (cd) Mapowanie klas bazowych

- Mapowane klasy bazowe nie mogą być używane w operacjach obiektu typu EntityManager lub w zapytaniach.
- Podczas mapowania nie są tworzone tabele jako odwzorowanie klas bazowych. Tylko klasy typu Entity mogą być mapowane na tabele – wtedy również mapowane są atrybuty dziedziczone od klas bazowych oznaczonych jako **@MappedSuperclass**.

### 2.3 Klasy bazowe, które nie są typu Entity

- Klasy typu Entity mogą mieć klasy bazowe bez adnotacji **@MappedSuperclass** i te klasy mogą być klasami abstrakcyjnymi lub konkretnymi.
- Stan tych klas nie jest utrwalany, i stan dziedziczony od takich klas bazowych przez klasę typu Entity nie jest utrwalany.

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### 2.4 Strategia dziedziczenia dla klas typu Entity

Dziedziczone elementy po klasach typu Entity przez dodanie do klasy, która stanowi wierzchołek drzewa dziedziczenia adnotacji `javax.persistence.Inheritance`.

**Strategie dziedziczenia używane podczas mapowania:**

- 1) Jedna tabela dla wszystkich klas typu Entity z drzewa dziedziczenia
- 2) Jedna tabela na każdą klasę typu Entity
- 3) Strategia typu "join", gdzie atrybuty lub metody dostępu specyficzne dla klasy dziedziczącej są mapowane do innej tabeli niż atrybuty lub metody dostępu klasy bazowej.

**Strategie te opierają się na adnotacji `@Inheritance` zdefiniowanej dla typów wyliczeniowych: `javax.persistence.InheritanceType`**

```
public enum InheritanceType {  
    SINGLE_TABLE,  
    JOINED,  
    TABLE_PER_CLASS  
};
```

**Domyślna strategia `InheritanceType.SINGLE_TABLE` jest użyta, jeśli adnotacja `@Inheritance` nie jest wyspecyfikowana w drzewie dziedziczenia.**

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### 2.4.1. Strategia mapowania - jedna tabela na klasę typu Entity

W tej strategii domyślny typ mapowania **InheritanceType.SINGLE\_TABLE**, - wszystkie klasy są mapowane do jednej tabeli. Taka tabela ma kolumnę typu **discriminator column** zawierającą wartość identyfikującą typ klasy.

Taka kolumna jestznaczona adnotacją **javax.persistence.DiscriminatorColumn** w korzeniu drzewa dziedziczenia.

Typ wyliczeniowy **javax.persistence.DiscriminatorType** jest używany jako typ kolumny **discriminator** w bazie danych przez ustawienie atrybutu **discriminatorType** adnotacji **@DiscriminatorColumn**, jako jednego ze zdefiniowanych typów (poniżej).

**DiscriminatorType** jest zdefiniowany jako:

```
public enum DiscriminatorType {  
    STRING,  
    CHAR,  
    INTEGER  
};
```

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

Jeśli nie zastosowano adnotacji **@DiscriminatorColumn** do specyfikacji korzenia drzewa dziedziczenia, a kolumna **discriminator** jest wymagana, dodawane jest narzędzie do utrwalania domyślnej kolumny o nazwie **DTYPE** i typem tej kolumny jest **DiscriminatorType.STRING**.

Adnotacja **javax.persistence.DiscriminatorValue** może być użyta do ustawienia wartości wprowadzonej do kolumny **discriminator** dla każdej encji z drzewa dziedziczenia. Można oznaczyć konkretne klasy typu Entity adnotacją **@DiscriminatorValue**.

Jeśli **@DiscriminatorValue** nie jest wyspecyfikowana w klasach należących do drzewa dziedziczenia, zostanie nadana tym klasom domyślna wartość. Jeśli atrybut **discriminatorType** z kolumny oznaczonej jako **@DiscriminatorColumn** jest **DiscriminatorType.STRING**, domyślną nazwą **jest nazwa encji**.

Ta strategia dostarcza dobre wsparcie dla polimorficznych relacji pomiędzy encjami i zapytaniami, pokrywającymi drzewo dziedziczenia klasy. Wymagana jest dodatkowa kolumna, która zawiera stan podklas ustawioną na nullable.

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### Atrybuty adnotacji @DiscriminatorColumn

Typ	Nazwa	Opis
String	name	Nazwa kolumny używana jako kolumna typu discriminator. Domyślna nazwa to DTYPE. Ten element jest opcjonalny.
DiscriminatorType	discriminatorType	Typ kolumny użytej jako kolumna typu discriminator. Domyślny jest DiscriminatorType.STRING. Ten element jest opcjonalny.
String	columnDefinition	Fragment SQL używany do tworzenia kolumny discriminator. Domyślna nazwa jest generowana przez narzędzie do utrwalania. Ten element jest opcjonalny.
String	length	Rozmiar kolumny dla typu String-based discriminator. Ten element jest ignorowany przez kolumny, które są zdefiniowane jako non-String. Ten element jest ignorowany przez kolumnę discriminator dla non-String typów danych. Domyślna ilość to 31. Ten element jest opcjonalny.

## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### 2.4.2 Strategia - jedna tabela na jedną konkretną klasę typu Entity

W tej strategii, która koresponduje ze strategią **InheritanceType.TABLE\_PER\_CLASS**, każda konkretna klasa jest mapowana jako oddzielna tabela w bazie danych.

Wszystkie atrybuty, włączając dziedziczone atrybuty i metody dostępu są mapowane na kolumny każdej z tabel w bazie danych.

- Ta strategia wprowadza ubogie wsparcie dla polimorficznych relacji i zazwyczaj używa albo do zapytań typu SQL UNION lub oddzielnych dla każdej podklasy zapytań, które pokrywają wejściowe drzewo dziedziczenia
- Wsparcie dla tej strategii jest opcjonalne i może nie być wspierane przez Java Persistence API.
- Domyślne narzędzia Java Persistence API w serwerze GlassFish nie wspierają tej strategii.



## 2. (cd) Dziedziczenie encji

### 2.4.3 Strategia – łączenie klas dziedziczących

W tej strategii, która koresponduje ze strategią `InheritanceType.JOINED`, wierzchołek drzewa dziedziczenia jest reprezentowany przez pojedynczą tabelę i każda klasa dziedzicząca ma oddzielną tabelę, która zawiera tylko te atrybuty, które odpowiadają danej podklasie. Opowiadająca jej tabela nie zawiera kolumn dla dziedziczonych atrybutów i metod dostępu. Ta tabela zawiera także kolumnę lub kolumny reprezentujące własny klucz główny, który jest kluczem obcym dla tabeli superklasy.

Ta strategia:

- wprowadza dobre wsparcie dla polimorficznych relacji,
- ale wymaga jednej lub więcej operacji złączenia podczas tworzenia instancji odpowiadające podklasy. To powoduje niską wydajność dla dużych drzew dziedziczenia.
- Podobnie, pytania, które pokrywają drzewo dziedziczenia wymagają operacji złączenia tabel jako odwzorowanie wszystkich klas z drzewa dziedziczenia.

## 2.(cd) Dziedziczenie encji

### 2.4.3 (cd) Strategia – łączenie klas dziedziczących

Część narzędzi Java Persistence API, włączając domyślny mechanizm w serwerze GlassFish, wymaga kolumny **discriminator**, która odpowiada wierzchołkowi drzewa dziedziczenia, kiedy używa strategii łączenia klas dziedziczących.

Jeśli nie korzysta się z automatycznego tworzenia tabel w aplikacji, należy upewnić się, że tabela w bazie danych jest ustawiona poprawnie dla domyślnej kolumny **discriminator** lub należy użyć adnotacji **@DiscriminatorColumn** do wskazania schematu bazy danych.

## 3. Zarządzanie obiektami typu Entity

Klasami typu Entity zarządza obiekt typu **javax.persistence.EntityManager**. Każdy obiekt typu **EntityManager** jest powiązany z kontekstem utrwalania: zbiór zarządzanych obiektów typu Entity, które są mapowane do tabel w określonej bazie danych. Kontekst utrwalania definiuje zakres tworzenia, utrwalania i usuwania obiektów typu Entity. Interfejs EntityManager definiuje metody, które są używane do w kontekście utrwalania

### 3.1 Interfejs EntityManager

EntityManager API tworzy i usuwa obiekty typu Entity, wyszukuje za pomocą klucza głównego obiekty typu Entity, i umożliwia wykonanie zapytań na zbiorach obiektów typu Entity.

#### 3.1.1 Entity Manager zarządzany za pomocą kontenera

Obiekt typu EntityManager zarządzany za pomocą kontenera ma kontekst utrwalania automatycznie przesyłany przez kontener do wszystkich komponentów aplikacji, które są używane przez obiekt typu EntityManager - przez pojedynczą transakcję typu Java Transaction API (JTA).

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.1 (cd) Entity Manager zarządzany za pomocą kontenera

Tranzakcja JTA zazwyczaj uruchamia zapytania komponentów aplikacji. Do zakończenia transakcji JTA, te komponenty zazwyczaj potrzebują dostępu do pojedynczego kontekstu utrwalania.

To jest, kiedy obiekt typu Entity Manager jest wstrzyknięty do komponentów aplikacji za pomocą adnotacji **javax.persistence.PersistenceContext**.

**Kontekst utrwalania jest przekazany przez transakcję JTA**, i obiekt typu EntityManager jest mapowany do pliku typu persistence unit dostarczający ten sam kontekst utrwalania transakcji. Dzięki automatycznemu przekazywaniu kontekstu utrwalania, komponenty aplikacji nie potrzebują przekazywać między sobą referencji do obiektu typu EntityManager w porządku wykonania zmian za pomocą pojedynczej transakcji. Kontener Java EE zarządza cyklem życia obiektów typu Entity Manager.

Aby otrzymać obiekt typu EntityManager, należy wstrzyknąć obiekt typu EntityManager następująco:

```
@PersistenceContext  
EntityManager em;
```

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.2 Obiekty typu Entity Manager zarządzane aplikacją

- nie ma kontekstu utrwalania przekazywanego do komponentów aplikacji,
- cykl życia obiektu typu EntityManager jest zarządzany przez aplikację.

Obiekt typu Entity Manager zarządzany aplikacją jest używany, kiedy aplikacje potrzebują dostępu do kontekstu utrwalania, który nie jest przekazywany przez transakcję JTA z wykorzystaniem obiektu typu EntityManager w pliku persistence unit.

- W tym przypadku każdy obiekt typu EntityManager tworzy nowy, izolowany kontekst utrwalania. EntityManager i powiązany z nim kontekst utrwalania jest tworzony i usuwany przez aplikację.
- Są one używane również wtedy, gdy wstrzyknięty obiekt typu EntityManager nie może być utworzony, ponieważ obiekt typu EntityManager może wywołać konflikty w operacjach wielowątkowych.

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.2 (cd) Obiekty typu Entity Manager zarządzane aplikacją

- Aby otrzymać obiekt typu EntityManager, należy najpierw wykonać obiekt typu EntityManagerFactory za pomocą wstrzyknięcia do komponentu aplikacji za pomocą adnotacji javax.persistence.PersistenceUnit:

**@PersistenceUnit**

**EntityManagerFactory emf;**

- Potem można otrzymać obiekt typu EntityManager za pomocą obiektu typu EntityManagerFactory:

**EntityManager em = emf.createEntityManager();**

- Takie aplikacje muszą ręcznie propagować kontekst utrwalania transakcji JTA. Interfejs javax.transaction.UserTransaction definiuje metody rozpoczynające, realizujące i wycofujące transakcje (begin, commit, rollback). Wstrzyknięcie obiektu typu UserTransaction wykonuje się za pomocą adnotacji @Resource:

**@Resource**

**UserTransaction utx;**

# 3 (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

## 3.1.2 (cd) Obiekty typu Entity Manager zarządzane aplikacją

- Aby rozpocząć transakcję, należy wywołać metodę **UserTransaction.begin**.
- W celu zatwierdzenia transakcji na obiektach typu Entity, należy wywołać metodę **UserTransaction.commit** w celu zatwierdzenia transakcji.
- Metoda **UserTransaction.rollback** jest użyta do cofnięcia aktualnej transakcji.

**@PersistenceUnit**

**EntityManagerFactory emf;**

EntityManager em;

**@Resource**

**UserTransaction utx;**

...

**em = emf.createEntityManager();**

try {

**utx.begin();**

em.persist(SomeEntity);

em.merge(AnotherEntity);

em.remove(ThirdEntity);

**utx.commit();**

} catch (Exception e) {

**utx.rollback();**

}

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.3 Szukanie obiektów typu Entity za pomocą obiektu typu EntityManager

Metoda **EntityManager.find** jest używana do wyszukania encji w bazie danych na podstawie klucza głównego:

```
@PersistenceContext  
EntityManager em;
```

```
public void enterOrder(int custID, CustomerOrder newOrder) {  
    Customer cust = em.find(Customer.class, custID);  
    cust.getOrders().add(newOrder);  
    newOrder.setCustomer(cust);  
}
```



# 3.(cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

## 3.1.4 Cykl życia zarządzania obiektem typu Entity

Zarządzanie obiektami typu Entity za pomocą wywoływanych metod obiektu typu EntityManager.

Encje są w jednym z czterech stanów: **new**, **managed**, **detached**, lub **removed**:

- 1) **new** - Nowy obiekt typu Entity nie jest połączony z kontekstem utrwalania i nie ma tożsamości utrwalania.
- 2) **managed** - Zarządzana encja ma tożsamość utrwalania i jest powiązana z kontekstem utrwalania.
- 3) **detached** - Luźne encje mają tożsamość utrwalania i nie są w danym momencie powiązane z kontekstem utrwalania. .
- 4) **removed** - Usuwane encje mają tożsamość utrwalania i są w danym momencie powiązane z kontekstem utrwalania, i są planowane do usunięcia za bazy danych.

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.5 Utrwalanie obiektów typu Entity

Nowy obiekt typu Entity jest zarządzany i utrwalany:

- 1) albo za pomocą wywołanej metody **persist**
- 2) lub przez kaskadowo wywoływaną **operację persist od danej encji, która ma ustawione atrybuty cascade=PERSIST lub cascade=ALL** w adnotacji relacji.

To oznacza, że dane encji są wstawiane do bazy danych, kiedy transakcja związana z operacją utrwalania jest kompletna.

#### **Brak utrwalania:**

- 1) Jeśli encja jest już zarządzana, operacja utrwalania jest ignorowana, chociaż operacje utrwalania kaskadowo są odniesione do powiązanych encji, które mają element kaskadowy ustawiony na PERSIST lub ALL w adnotacjach relacji. Jeśli utrwalanie jest wywołane na usuwanej encji, encja staje się zarządzana.
- 2) Jeśli encja jest luźna, lub utrwalanie jest przerwane przez `IllegalArgumentException` lub transakcja nie jest zatwierdzona poprawnie.

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.5 (cd) Utrwalanie obiektów typu Entity

```
@PersistenceContext
```

```
EntityManager em;
```

```
...
```

```
public Lineltem createLineltem(CustomerOrder order,  
                                Product product, int quantity) {  
    Lineltem li = new Lineltem(order, product, quantity);  
    order.getLineltems().add(li);  
    em.persist(li);  
    return li;  
}
```

Operacja utrwalania jest przekazana do wszystkich encji powiązanych z wywołaną encją, która ma atrybut cascade ustawiony na ALL lub PERSIST w adnotacji relacji:

```
@OneToMany(cascade=ALL, mappedBy="order")
```

```
public Collection<Lineltem> getLineltems() {  
    return lineltems;  
}
```

# 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

## 3.1.6 Removing Entity Instances

Zarządzane encje są usuwane przez wywołanie:

- 1) metody **remove**
- 2) przez **kaskadową operację remove** wywołaną od powiązanych encji, **które mają ustawione atrybuty cascade=REMOVE lub cascade=ALL w adnotacji relacji.**

**Brak usuwania:**

- 1) usuwanie jest wywołane na **nowej encji**, operacja usuwania jest ignorowana, chociaż usuwanie jest kaskadowo wywoływane u powiązanych encji, które mają ustawiony atrybut cascade na REMOVE lub ALL w adnotacji relacji.
- 2) usuwanie jest wywołane na **luźnej encji**,
- 3) usuwanie wywołuje przerwanie **IllegalArgumentException**
- 4) transakcja nie jest zatwierdzona
- 5) encja już jest usuwana.

# 3 Zarządzanie obiektami typu Entity (cd)

## Poprawne usuwanie

1. dane encji są usuwane z bazy danych, kiedy transakcja jest zakończona
2. rezultat operacji czyszczenia jest poprawny (flush).

## Przykład

Zostaną usunięte wszystkie encje typu **LineItems** powiązane z encją **order**, gdy `Order.getLineItems` ma atrybut `cascade=ALL`, ustawiony w adnotacji relacji (str. 43):

```
public void removeOrder(Integer orderId) {  
    try {  
        Order order = em.find(Order.class, orderId);  
        em.remove(order);  
    }...  
}
```

## 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

### 3.1.7 Synchronizacja danych encji w bazie danych

Stan utrwalanych encji jest synchronizowany z bazą danych, kiedy transakcja na danej encji zatwierdzona.

Jeśli zarządzana encja jest w dwukierunkowej relacji z zarządzaną encją, wtedy dane są utrwalone w bazie danych, znajdujące się po stronie właściciela relacji.

W celu przeforsowania synchronizacji zarządzanej encji z bazą danych, wywołuje się metodę **flush obiektu typu EntityManager**.

Jeśli encja jest powiązana z inną encją i adnotacja relacji posiada atrybut **cascade ustawiony na PERSIST lub ALL**, powiązane encje będą synchronizowane z bazą danych, kiedy metoda flush będzie wywołana.

Jeśli encja jest usunięta, wywołanie operacji **flush** usunie dane encji z bazy danych.

# 3 Zarządzanie obiektami typu Entity (cd)

## 3.2 Persistence Unit

Plik Persistence unit definiuje zbiór klas typu Entity, które są zarządzane przez obiekt typu **EntityManager** w aplikacji.

Persistence unit jest zdefiniowany w pliku konfiguracyjnym **persistence.xml** np:

```
<persistence>
  <persistence-unit name="OrderManagement">
    <description>This unit manages orders and customers.
      It does not rely on any vendor-specific features and can
      therefore be deployed to any persistence provider.
    </description>
    <jta-data-source>jdbc/MyOrderDB </jta-data-source>
    <jar-file>MyOrderApp.jar</jar-file>
    <class>com.widgets.CustomerOrder</class>
    <class>com.widgets.Customer</class>
  </persistence-unit>
</persistence>.
```

# 3. (cd) Zarządzanie obiektami typu Entity

## 3.2 (cd) Persistence Unit

Persistent unit może być spakowany jako część plików w formacie WAR, EJB JAR lub jako plik w formacie JAR, który może być zawarty w plikach WAR lub EAR:

- persistent unit jest spakowany w pliku EJB JAR, wtedy plik persistence.xml jest umieszczony w katalogu EJB JAR's META-INF.
- persistent unit jest spakowany w pliku WAR, wtedy plik persistence.xml jest umieszczony w katalogu WEB-INF/classes/META-INF.
- persistent unit jest spakowany w pliku JAR, który jest zawarty w plikach WAR lub EAR, wtedy plik JAR jest umieszczony w katalogach:
  - WEB-INF/lib
  - lub w katalogu library pliku EAR



# 4. Zapytania dotyczące klas typu Entity

**Język Java Persistence API** umożliwia tworzenie zapytań w następujący sposób:

- za pomocą języka zapytań Java Persistence (JPQL) - język podobny do SQL, oparty na manipulowaniu danymi
- używanie metod obiektów tworzących zapytania używając języka programowania Java API

**Zarówno JPQL i metody Java API mają wady i zalety.**

## **JPQL:**

Podobne do SQL, zwarte, zdefiniowane przy użyciu języka programowania Java lub adnotacji w deskrytorze aplikacji  
Błędy nie są wychwycone podczas kompilacji

## **Metody Java API:**

- Zapytania zdefiniowane w warstwie biznesowej aplikacji
- Są bardziej wydajne
- Nie wymagają znajomości języka JPQL
- Wymagają często kilku operacji pomocniczych

## 5. Tworzenie schematu bazy danych

**JPA tworzy automatycznie tabele** bazy danych, ładuje dane do tabel oraz usuwa tabele podczas procesu wdrażania z wykorzystaniem standardowych właściwości w deskrytorze procesu wdrażania, nie tylko dotyczących bazy danych.

**Oto zawartość deskryptora persistence.xml** dotyczącego procesu wdrażania związanego z mapowaniem obiektowo/relacyjnym (następny slajd)

# 5. (cd) Tworzenie schematu bazy danych

```
<?xml version="1.0" encoding="UTF-8"?>
<persistence version="2.1" xmlns="http://xmlns.jcp.org/xml/ns/persistence"
xmlns:xsi="http://www.w3.org/2001/XMLSchema-instance"
xsi:schemaLocation="http://xmlns.jcp.org/xml/ns/persistence
http://xmlns.jcp.org/xml/ns/persistence/persistence_2_1.xsd">
<persistence-unit name="examplePU" transaction-type="JTA">
<jta-data-source>java:global/ExampleDataSource</jta-data-source>
<properties>
  <property name="javax.persistence.schema-generation.database.action"
    value="drop-and-create"/>
  <property name="javax.persistence.schema-generation.create-source"
    value="script"/>
  <property name="javax.persistence.schema-generation.create-script-source"
    value="META-INF/sql/create.sql" />
  <property name="javax.persistence.sql-load-script-source"
    value="META-INF/sql/data.sql" />
  <property name="javax.persistence.schema-generation.drop-source"
    value="script" />
  <property name="javax.persistence.schema-generation.drop-script-source"
    value="META-INF/sql/drop.sql" />
</properties>
</persistence-unit>
</persistence>
```

# 5. (cd) Tworzenie schematu bazy danych

## 5.1. Konfiguracja bazy danych w celu tworzenia i usuwania tabel

Właściwość:

**javax.persistence.schema-generation.database.action**

jest użyta **do specyfikacji akcji w bazie danych podczas wdrażania aplikacji**. Jeżeli właściwość nie jest ustawiona, artefakty bazy danych nie są tworzone i usuwane.

**Przykład 1:** podczas zamykania aplikacji wszystkie artefakty bazy danych są usuwane i tworzone na nowo podczas wdrażania aplikacji:

**<property**

**name="javax.persistence.schema-generation.database.action"**  
**value="drop-and-create"/>**

## 5. (cd) Tworzenie schematu bazy danych

### Akcje podczas tworzenia i usuwania schematu bazy danych

Ustawienia	Opis
none	Brak tworzenia lub usuwania schematu bazy danych .
create	Podczas procesu wdrażania tworzone są artefakty bazy danych, które pozostaną niezmienione podczas procesu ponownego wdrażania aplikacji.
drop-and-create	Artefakty w bazie danych są usuwane i ponownie tworzone podczas procesu.
drop	Artefakty w bazie danych są usuwane podczas procesu wdrażania aplikacji.

## 5. (cd) Tworzenie schematu bazy danych

W pliku **persistence.xml** są zapisane polecenia do realizacji takiego scenariusza **tworzenia schematu bazy danych**.

Właściwości zdefiniowane jako:

- **javax.persistence.schema-generation.create-source**
  - **javax.persistence.schema-generation.drop-source properties**
- kontrolują przebieg tych operacji.

### Przykład 2:

1) Definicja skryptu **spakowanego razem z aplikacją**:

```
<property name="javax.persistence.schema-generation.create-source"  
value="script"/>
```

2) Skrypt jest zadeklarowany w pliku **persistence unit**:

```
<property name="javax.persistence.schema-generation.create-script-source"  
value="META-INF/sql/create.sql" />
```

## 5. (cd) Tworzenie schematu bazy danych

### Ustawienia do tworzenia i usuwania właściwości bazy danych

Ustawienia	Opis
metadata	Użycie obiektowo/relacyjnych metadanych w aplikacji do tworzenia i usuwania artefaktów w bazie danych.
script	Skrypt z poleceniami do tworzenia i usuwania artefaktów bazy danych.
metadata-then-script	Użycie kombinacji obiektowo/relacyjnych metadanych oraz skryptu do tworzenia i usuwania artefaktów bazy danych.
script-then-metadata	Użycie kombinacji skryptu i obiektowo/relacyjnych metadanych do tworzenia i usuwania artefaktów bazy danych.

# 5. (cd) Tworzenie schematu bazy danych

## 5.2 Ładowanie danych za pomocą skryptów SQL

Jeśli należy **utworzyć tabele z danymi przed załadowaniem aplikacji**, należy wyspecyfikować ścieżkę dostępu do skryptu we właściwości **javax.persistence.sql-load-script-source**, w podkatalogu należącym do katalogu, w którym znajduje się plik persistence unit.

W przykładzie jest to plik **data.sql**, znajdujący się w katalogu META-INF/sql, zdefiniowany jako:

```
<property name="javax.persistence.sql-load-script-source"  
          value="META-INF/sql/data.sql" />
```